

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 622

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 28 iulie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.718/4.351. — Ordin al ministrului investițiilor și proiectelor europene și al ministrului educației și cercetării pentru aprobarea Procedurii specifice de implementare a măsurii de susținere a activității didactice, emisă pe suport electronic, pentru anul școlar/universitar 2025-2026	2–6
ACTE ALE ORDINULUI ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA	
27. — Hotărâre pentru aprobarea unor măsuri de actualizare și eficientizare a activităților de înregistrare și autorizare în profesie desfășurate de către Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România în calitate de autoritate competentă de control și supraveghere a exercitării profesiilor membrilor și membrilor săi asociați	7
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 73 din 18 mai 2026 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	8–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INVESTIȚIILOR
ȘI PROIECTELOR EUROPENE
Nr. 3.718 din 12 iunie 2026

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
Nr. 4.351 din 7 iulie 2026

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii specifice de implementare a măsurii de susținere a activității didactice, emisă pe suport electronic, pentru anul școlar/universitar 2025-2026

Luând în considerare prevederile art. 2 alin. (11) și ale art. 61 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2023 privind unele măsuri pentru acordarea unei prime de carieră didactică pentru personalul didactic și didactic auxiliar, precum și unei prime de carieră profesională pentru personalul administrativ din învățământul de stat, suportate din fonduri externe nerambursabile, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de Referatul de aprobare nr. G2026-65.413 din 25.05.2026 al Direcției de implementare măsuri sociale din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene,

în temeiul prevederilor art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2026 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2023 privind unele măsuri pentru acordarea unei prime de carieră didactică pentru personalul didactic și didactic auxiliar, precum și unei prime de carieră profesională pentru personalul administrativ din învățământul de stat, suportate din fonduri externe nerambursabile, precum și pentru instituirea unor reglementări în vederea gestionării Programului Educație și Ocupare 2021-2027, ale art. 14 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 52/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul investițiilor și proiectelor europene și ministrul educației și cercetării emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Procedura specifică de implementare a măsurii de susținere a activității didactice, emisă pe suport electronic, pentru anul școlar/universitar 2025-2026, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene și Ministerul Educației și Cercetării duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Pentru anul școlar/universitar 2025-2026 nu se aplică prevederile Ordinului ministrului investițiilor și proiectelor europene nr. 3.956/2023 pentru aprobarea modului de decontare a primelor de carieră, în conformitate cu prevederile

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2023 privind unele măsuri pentru acordarea unei prime de carieră didactică pentru personalul didactic și didactic auxiliar, precum și unei prime de carieră profesională pentru personalul nedidactic din învățământul de stat, suportate din fonduri externe nerambursabile, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 950 din 20 octombrie 2023, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Dragoș-Nicolae Pîslaru

Ministrul educației și cercetării,
Mihai Dimian

ANEXĂ

Procedura specifică de implementare a măsurii de susținere a activității didactice, emisă pe suport electronic, pentru anul școlar/universitar 2025-2026

Art. 1. — (1) În scopul implementării măsurii de susținere a activității didactice, emisă pe suport electronic, pentru anul școlar/universitar 2025-2026, prevăzută la art. 61 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2023 privind unele măsuri pentru acordarea unei prime de carieră didactică pentru personalul didactic și didactic auxiliar, precum și unei prime de carieră profesională pentru personalul administrativ din învățământul de stat, suportate din fonduri externe nerambursabile, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *ordonanța de urgență*, Ministerul Educației și Cercetării emite lista cu beneficiarii finali personal didactic identificați în unitățile și instituțiile de învățământ preuniversitar de stat și în instituțiile

de învățământ superior de stat, prevăzută la art. 61 alin. (3) din același act normativ.

(2) Ministerul Educației și Cercetării încarcă în aplicația informatică prevăzută la art. 61 alin. (1) din ordonanța de urgență lista cu beneficiarii finali pentru anul școlar/universitar 2025-2026 care îndeplinesc criteriile de eligibilitate conform prevederilor Programului Educație și ocupare 2021-2027, prevăzută la alin. (1), în vederea eliminării dublurilor și efectuării verificărilor externe, și înștiințează Unitatea de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene prin adresă care va cuprinde numărul de beneficiari finali personal didactic identificat pentru cele două categorii, preuniversitar și universitar, la nivel de județ.

(3) Lista cu beneficiarii finali personal didactic prevăzută la alin. (1) va conține următoarele informații: numele și prenumele, codul numeric personal (CNP), instituția/unitatea de învățământ în care își desfășoară activitatea, codul unic de identificare (CUI) al unității/instituției de învățământ, adresa unității/instituției de învățământ și încadrarea beneficiarului final în învățământul preuniversitar sau în cel universitar.

(4) Măsurile de securitate cibernetică necesare pentru asigurarea securității și confidențialității datelor cu caracter personal sunt implementate de către Serviciul de Telecomunicații Speciale la nivelul aplicației informatice prevăzute la art. 6¹ alin. (1) din ordonanța de urgență.

Art. 2. — (1) Ministerul Educației și Cercetării comunică Unității de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene ordinul ministrului educației și cercetării prin care a fost aprobată lista cheltuielilor prevăzute la art. 3 alin. (3)¹ lit. b) și c) din ordonanța de urgență, în termen de 5 zile de la data emiterii acestuia.

(2) Ministerul Educației și Cercetării comunică Unității de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, în termen de 5 zile de la data emiterii, lista cursurilor de pregătire profesională avizate sau acreditate de Ministerul Educației și Cercetării, precum și lista furnizorilor acreditați, ce vor fi publicate pe site-ul Ministerului Educației și Cercetării și care vor putea fi actualizate pe durata desfășurării proiectului. Listele vor conține și linkurile către furnizorii acreditați.

(3) Ministerul Educației și Cercetării comunică Unității de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene listele prevăzute la alin. (2), în termen de 5 zile de la actualizare.

(4) Unitatea de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene comunică unității/unităților emitente listele prevăzute la alin. (2) și (3), în vederea actualizării listelor cu unități afiliate, în termen de 3 zile de la primirea acestora.

(5) Unitatea de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene comunică Serviciului de Telecomunicații Speciale listele prevăzute la alin. (2) și (3), în vederea încărcării în aplicația informatică, în termen de 3 zile de la primirea acestora.

Art. 3. — (1) Unitatea/Unitățile emitentă(e) transmite/transmit Unității de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene și Ministerului Educației și Cercetării modalitatea și instrucțiunile referitoare la activarea măsurii de susținere, în vederea asigurării informării corespunzătoare a beneficiarilor finali, în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentei proceduri specifice.

(2) Unitatea de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene și Ministerul Educației și Cercetării publică pe site-urile proprii informațiile referitoare la activarea măsurii de susținere, prevăzute la alin. (1), în vederea asigurării comunicării către beneficiarii finali.

(3) Unitatea de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene și Ministerul Educației și Cercetării asigură vizibilitatea informațiilor referitoare la activarea măsurii de susținere inclusiv prin intermediul canalelor media proprii aflate la dispoziție.

(4) Ministerul Educației și Cercetării, prin intermediul inspectoratelor școlare județene, al Inspectoratului Școlar al Municipiului București, respectiv al universităților de stat, comunică beneficiarilor finali informațiile referitoare la modalitatea de activare a măsurii de susținere prin autentificarea în aplicația utilizată de unitatea emitentă sau înregistrarea prin apelarea call centerului dedicat, pus la dispoziție de unitatea emitentă, precum și faptul că efectuarea acesteia este necesară pentru utilizarea sumelor alocate. Totodată, beneficiarii finali sunt informați cu privire la obligația de a utiliza minimum 65% din

valoarea nominală a sprijinului exclusiv pentru cursuri de pregătire profesională acreditate sau avizate de Ministerul Educației și Cercetării, precum și cu privire la obligația de a încărca documentele justificative prevăzute de prezenta procedură specifică.

(5) Ministerul Educației și Cercetării furnizează Serviciului de Telecomunicații Speciale lista codurilor din Clasificarea ocupațiilor din România (COR) aferente posturilor eligibile.

Art. 4. — (1) În vederea generării listei preliminare a potențialilor beneficiari personal didactic, pentru acordarea măsurii de susținere a activității didactice, datele sunt prelucrate automat de către aplicația informatică dezvoltată de către Serviciul de Telecomunicații Speciale prin validare în sistemele informatice ale instituțiilor de resort din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, respectiv ale Direcției Generale pentru Evidența Persoanelor, denumită în continuare *DGEP*, și Inspectoratului General pentru Imigrări, denumit în continuare *IGI*, precum și din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, respectiv Inspekția Muncii, denumită în continuare *IM*.

(2) Verificările efectuate la *DGEP* vizează validarea codului numeric personal, precum și a inițialelor numelui și prenumelui și, după caz, la *IGI*, stabilirea validității CNP-ului. Sistemul verifică săptămânal statutul de persoană decedată pentru beneficiarii finali.

(3) Verificările efectuate la *IM* vizează CNP-urile validate conform alin. (2) în vederea stabilirii unei corelări între codul numeric personal și codul unic de identificare al unității de învățământ la data de 1 mai 2026 în sistemul informatic REGES-ONLINE și obținerea codurilor COR.

(4) În vederea realizării listei beneficiarilor finali personal didactic eligibili, Serviciul de Telecomunicații Speciale realizează, prin intermediul aplicației informatice, verificările externe și prelucrările necesare, inclusiv identificarea înregistrărilor multiple aferente aceluiași cod numeric personal, rezultate din raportările transmise de una sau mai multe unități ori instituții de învățământ, după caz, și asigură eliminarea dublărilor, astfel încât fiecare beneficiar eligibil să fie inclus o singură dată în lista finală, păstrând ultima înregistrare transmisă. În urma efectuării acestor operațiuni, Serviciul de Telecomunicații Speciale pune la dispoziția Unității de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, prin intermediul aplicației, lista beneficiarilor finali personal didactic eligibili, precum și lista înregistrărilor cu erori de validare sau neconcordanțe identificate.

(5) Unitatea de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene va fi înștiințată, printr-o adresă asumată la nivelul Serviciului de Telecomunicații Speciale, cu privire la posibilitatea extragerii listelor cu beneficiarii eligibili, respectiv cu beneficiarii/înregistrările cu erori de validare sau neconcordanțe, precum și cu privire la numărul de beneficiari aferent fiecărei liste, defalcat pe județe și pe categoria de încadrare în învățământul preuniversitar/universitar.

(6) Unitatea de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, în termen de 10 zile lucrătoare de la data încărcării listei de către Ministerul Educației și Cercetării prin intermediul aplicației informatice prevăzute la art. 1 alin. (1), descarcă lista beneficiarilor finali personal didactic eligibil, precum și lista înregistrărilor cu erori de validare sau neconcordanțe identificate.

(7) Unitatea de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene transmite, în termen de 5 zile de la termenul stabilit la alin. (6), Ministerului Educației și Cercetării lista înregistrărilor cu erori de validare sau neconcordanțe identificate, în vederea analizării și soluționării acestora.

(8) În termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii listei cu erori de validare sau neconcordanțe identificate, prevăzută la alin. (6), Ministerul Educației și Cercetării verifică datele, efectuează completări sau corectii, după caz, și reîncarcă în aplicația informatică prevăzută la alin. (1) lista actualizată a beneficiarilor finali personal didactic eligibili, în vederea derulării etapelor ulterioare de verificare, prevăzute la alin. (1)-(4).

Art. 5. — (1) Unitatea de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene primește de la unitatea/unitățile emitentă(e), în prima zi lucrătoare a fiecărei săptămâni, raportul asumat ce cuprinde autentificările sau înregistrările efectuate de beneficiarii finali în aplicația utilizată de unitatea emitentă, respectiv call centerul dedicat, pentru săptămâna anterioară.

(2) Raportul furnizat de unitatea/unitățile emitentă(e) cuprinde următoarele informații: nume și prenume beneficiar, CNP beneficiar, categorie beneficiar — universitar/preuniversitar, unitate învățământ, CUI unitate învățământ, județ (unitate învățământ)/adresă, proxy (card ID unic), data emiterii, data activare măsură, mod activare măsură (autentificare/apel call center) utilizat de beneficiar. Raportul pus la dispoziție de unitatea emitentă reprezintă dovada faptului că beneficiarul final se află în posesia măsurii de susținere și constituie asumarea calității de titular de drept al măsurii acordate în eventualitatea în care se găsește în lista de beneficiari finali personal didactic eligibili din anul școlar/universitar 2025-2026. De asemenea, raportul pus la dispoziție de unitatea/unitățile emitentă(e) constituie document justificativ ce va fi depus către Autoritatea de management pentru Programul Educație și ocupare în procesul de rambursare a cheltuielilor.

(3) În baza rapoartelor de activare a măsurii de susținere, furnizate de unitatea/unitățile emitentă(e), întocmite ca urmare a autentificării beneficiarilor finali în aplicația utilizată de unitatea emitentă sau, după caz, ca urmare a înregistrării acestora prin apelarea call centerului dedicat pus la dispoziție de unitatea/unitățile emitentă(e), Unitatea de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene încarcă în aplicația informatică lista cuprinzând CNP, cod proxy, în vederea asocierii cardurilor persoanelor eligibile, și virează către unitatea emitentă sumele aferente măsurii de susținere a activității didactice.

Art. 6. — În aplicația informatică dezvoltată de Serviciul de Telecomunicații Speciale, marcasele măsurilor de susținere a activității didactice emise pe suport electronic se desfășoară în trei etape, astfel:

a) în prima etapă, Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene încarcă lista cu beneficiarii finali identificați în anul școlar/universitar 2025-2026, care sunt în posesia măsurilor de susținere a activității didactice emise pe suport electronic în perioada 2023-2025, iar acestea vor fi marcate ca fiind emise. Pentru măsurile de susținere a activității didactice emise pe suport electronic aferente beneficiarilor finali personal didactic ce vor fi identificați pentru prima dată în anul școlar/universitar 2025-2026, marcajul ca fiind emise va fi alocat în aplicația informatică pe măsura emiterii acestora;

b) în a doua etapă, Unitatea de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene încarcă lista cu beneficiarii finali care și-au activat măsurile de susținere a activității didactice emise pe suport electronic și acestea vor fi marcate ca fiind distribuite;

c) în a treia etapă, Unitatea de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene încarcă lista cu beneficiarii finali pentru care au fost alimentate măsurile de susținere a activității didactice emise pe suport electronic și acestea vor fi marcate ca fiind încărcate.

Art. 7. — (1) Aplicația informatică dezvoltată de Serviciul de Telecomunicații Speciale va avea două module, astfel:

a) primul modul va permite accesul Unității de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, al Autorității de management pentru Programul Educație și ocupare și al Ministerului Educației și Cercetării, precum și al inspectoratelor școlare județene, Inspectoratului Școlar al Municipiului București, respectiv al universităților de stat;

b) al doilea modul va permite accesul beneficiarilor finali personal didactic pe baza codului numeric personal și a numărului unic al suportului electronic (codul proxy) aflat în posesia acestora.

(2) Unitatea de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene încarcă în aplicația informatică, în prima zi lucrătoare a fiecărei luni, lista cu următoarele informații: CNP și CUI furnizor aferente beneficiarilor finali personal didactic care au utilizat procentul de minimum 65% din valoarea nominală de 1.500 lei pentru cheltuieli privind cursurile de pregătire profesională.

Art. 8. — (1) Serviciul de Telecomunicații Speciale va furniza manualul de utilizare a aplicației informatice pentru ambele module, în termen de 10 zile de la operaționalizarea acestora. Transmiterea manualului se va face prin adresă asumată la nivelul Serviciului de Telecomunicații Speciale.

(2) Serviciul de Telecomunicații Speciale va transmite Unității de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, însoțită de o adresă asumată, o instrucțiune de utilizare a modului 2 al aplicației informatice destinat beneficiarilor finali personal didactic, în termen de 10 zile de la operaționalizarea acesteia.

(3) Unitatea de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene transmite Ministerului Educației și Cercetării instrucțiunea de utilizare privind accesul beneficiarilor finali personal didactic în modulul 2 al aplicației informatice, în vederea informării corespunzătoare a acestora, în termen de 3 zile de la data primirii acesteia de la Serviciul de Telecomunicații Speciale.

Art. 9. — (1) Serviciul de Telecomunicații Speciale asigură acordarea drepturilor de acces în aplicația informatică, atât la nivelul Ministerului Educației și Cercetării, cât și la nivelul inspectoratelor școlare județene, Inspectoratului Școlar al Municipiului București, respectiv la nivelul universităților de stat, în vederea efectuării verificărilor și validărilor lunare ale documentelor justificative.

(2) Verificările efectuate de inspectoratele școlare județene, Inspectoratul Școlar al Municipiului București, respectiv de universitățile de stat vizează validarea îndeplinirii condițiilor privind participarea sau absolvirea cursurilor de pregătire profesională de către beneficiarii finali la cursurile incluse în lista actualizată, publicată de Ministerul Educației și Cercetării pe site-ul propriu și transmisă către Unitatea de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, în cadrul aplicației informatice dezvoltate de Serviciul de Telecomunicații Speciale.

(3) În urma verificărilor efectuate de inspectoratele școlare județene, Inspectoratul Școlar al Municipiului București, respectiv de universitățile de stat asupra documentelor încărcate de beneficiarii finali, reprezentanții acestora vor marca în câmpul dedicat din aplicația informatică rezultatul validării documentelor.

(4) În urma validării certificatelor care atestă absolvirea/participarea la cursul de pregătire profesională, aplicația informatică generează un raport ce include beneficiarii finali personal didactic pentru care au fost validate aceste certificate. Raportul generat prin aplicația informatică dezvoltată de Serviciul de Telecomunicații Speciale conține următoarele informații: numele și prenumele beneficiarului, CNP-ul beneficiarului, categoria beneficiarului, denumirea furnizorului

acreditat al cursului de pregătire profesională, numărul și data certificatului de participare/absolvire, unitatea și instituția de învățământ preuniversitar de stat, respectiv universitatea de stat la care este angajat, precum și rezultatul validării.

(5) Documentele validate de inspectoratele școlare județene, Inspectoratul Școlar al Municipiului București, respectiv de universitățile de stat constituie documente justificative ce vor fi depuse în sistemul informatic MySMIS2021 și vor fi transmise către Autoritatea de management pentru Programul Educație și ocupare în procesul de rambursare a cheltuielilor.

(6) Utilizatorii din inspectoratele școlare județene, Inspectoratul Școlar al Municipiului București, respectiv din universitățile de stat pot vizualiza, prin intermediul aplicației informatice, lista beneficiarilor finali personal didactic care au accesat aplicația informatică dezvoltată de Serviciul de Telecomunicații Speciale și lista beneficiarilor finali personal didactic care au furnizat certificatele care atestă absolvirea/participarea la cursul de pregătire profesională, respectiv lista beneficiarilor finali personal didactic care nu au furnizat certificatele care atestă absolvirea/participarea la cursul de pregătire profesională.

(7) Listele prevăzute la alin. (6) vor cuprinde doar beneficiarii finali personal didactic încadrați în unități de învățământ coordonate de inspectoratele școlare județene, Inspectoratul Școlar al Municipiului București, respectiv la universitățile de stat care au accesat aplicația.

(8) Certificatele care atestă absolvirea/participarea la cursul de pregătire profesională pot fi încărcate bulk în aplicația informatică, la nivelul inspectoratelor școlare județene, Inspectoratului Școlar al Municipiului București, respectiv la nivelul universităților de stat prin arhive care conțin fișiere de tip .pdf cu următoarea regulă de denumire: [cnp]_[cui furnizor].

(9) Inspectoratele școlare județene, Inspectoratul Școlar al Municipiului București, respectiv universitățile de stat vor monitoriza încărcarea documentelor justificative pentru toți beneficiarii finali prin intermediul rapoartelor puse la dispoziție în aplicația informatică.

Art. 10. — (1) După prima autentificare în modulul doi în cadrul aplicației informatice dezvoltate de Serviciul de Telecomunicații Speciale, beneficiarii finali vor completa și transmite o declarație pe propria răspundere, conform anexei care face parte integrantă din prezenta procedură specifică.

(2) Completarea declarației pe propria răspundere este obligatorie.

(3) Aplicația informatică dezvoltată de către Serviciul de Telecomunicații Speciale va genera raportul cu beneficiarii finali personal didactic care au accesat aplicația informatică și au completat și transmis declarația pe propria răspundere.

(4) Declarațiile pe propria răspundere pot fi centralizate la nivelul inspectoratelor școlare județene, Inspectoratului Școlar al Municipiului București, respectiv la nivelul universităților de stat și încărcate bulk în aplicația informatică prin arhive care conțin fișiere de tip .pdf cu următoarea regulă de denumire: declarație_[cnp].

(5) Inspectoratele școlare județene, Inspectoratul Școlar al Municipiului București, respectiv universitățile de stat vor monitoriza încărcarea declarațiilor pe propria răspundere pentru toți beneficiarii finali prin intermediul rapoartelor puse la dispoziție în aplicația informatică.

Art. 11. — (1) Al doilea modul al aplicației informatice va permite beneficiarilor finali personal didactic consultarea listei cursurilor de pregătire profesională, a furnizorilor acreditați, precum și a listei cu cheltuielile prevăzute la art. 3 alin. (31) lit. b) și c) din ordonanța de urgență.

(2) Beneficiarii finali personal didactic vor încărca în al doilea modul al aplicației informatice certificatul de participare/absolvire obținut după participarea/absolvirea la cursul de pregătire profesională, prevăzut în lista actualizată publicată pe site-ul

Ministerului Educației și Cercetării și transmisă către Unitatea de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene.

(3) Certificatul care atestă participarea/absolvirea cursurilor de pregătire profesională, incluse în lista actualizată prevăzută la art. 2 alin. (12) teza a 2-a din ordonanța de urgență, publicată pe site-ul Ministerului Educației și Cercetării și transmisă către Unitatea de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, va fi încărcat în aplicația informatică dezvoltată de către Serviciul de Telecomunicații Speciale, în modulul doi, în termen de maximum 5 luni de la data utilizării sumei aferente primei de carieră didactică pentru achiziționarea cursurilor de formare profesională.

(4) Aplicația informatică dezvoltată de Serviciul de Telecomunicații Speciale va transmite mesaje de notificare către beneficiarii finali personal didactic autentificați, în vederea încărcării certificatului de participare/absolvire la cursul de pregătire profesională inclus în lista prevăzută la art. 2 alin. (12) din ordonanța de urgență, timp de cinci luni de la data efectuării plății.

Art. 12. — Unitatea de implementare din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, Ministerul Educației și Cercetării, inspectoratele școlare județene, Inspectoratul Școlar al Municipiului București, respectiv universitățile de stat asigură vizibilitatea informațiilor referitoare la proiectul finanțat din Programul Educație și ocupare 2021-2027 prin publicarea acestora pe site-urile proprii, precum și prin intermediul canalelor media proprii aflate la dispoziție, utilizând materialele de informare și publicitate stabilite la nivelul Programului Educație și ocupare 2021-2027 prin Ghidul solicitantului.

Art. 13. — (1) În vederea eficientizării modului de lucru între instituțiile implicate, gestionarea spețelor se realizează prin intermediul platformei Jira, pusă la dispoziție de Serviciul de Telecomunicații Speciale.

(2) Utilizarea platformei prevăzute la alin. (1) asigură un flux de comunicare unitar între instituțiile implicate, precum și o evidență clară și actualizată a solicitărilor și a stadiului de soluționare a acestora.

(3) Platforma Jira permite monitorizarea în timp real a progresului spețelor și asigură trasabilitatea completă a acțiunilor întreprinse pe parcursul procesului de soluționare.

Art. 14. — (1) Datele personale ale beneficiarilor finali urmează să fie colectate, stocate și gestionate cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), precum și ale Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare.

(2) Părțile se obligă să prelucreze datele cu caracter personal necesare, exclusiv în scopul gestionării, implementării, monitorizării, verificării, decontării, rambursării cheltuielilor și raportării aferente Programului Educație și ocupare 2021-2027, măsurii de susținere a activității didactice emise pe suport electronic, pentru anul școlar/universitar 2025-2026.

(3) Orice notificări, cereri ale persoanelor vizate sau alte comunicări/informări în legătură cu incidente privind încălcarea securității datelor vor fi întocmite în scris și adresate în maximum 24 de ore părților responsabile la sediile acestora și în atenția responsabilului cu protecția datelor (DPO) la adresele de corespondență indicate.

DECLARAȚIE

Subsemnata/Subsemnatul,,
cu domiciliul în str., localitatea,
județul, CNP, având funcția de
în cadrul unității sau instituției de învățământ preuniversitar de stat/universității de stat
....., în calitate de
beneficiar final personal didactic, cunoscând prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2023
privind unele măsuri pentru acordarea unei prime de carieră didactică pentru personalul didactic și didactic
auxiliar, precum și unei prime de carieră profesională pentru personalul administrativ din învățământul de
stat, suportate din fonduri externe nerambursabile, cu modificările și completările ulterioare, declar pe
propria răspundere, cunoscând prevederile art. 326 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal,
cu modificările și completările ulterioare, privind falsul în declarații, următoarele:

a) declar că am luat cunoștință de faptul că datele mele cu caracter personal vor fi prelucrate de
instituțiile competente implicate în implementarea măsurii reglementate de Ordonanța de urgență a
Guvernului nr. 58/2023, cu modificările și completările ulterioare, în scopul verificării îndeplinirii condițiilor
de eligibilitate, al gestionării aplicației informatice, al validării documentelor justificative și al efectuării
operațiunilor necesare decontării/rambursării cheltuielilor, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului
(UE) 2016/679 și ale legislației naționale aplicabile;

b) îmi asum responsabilitatea utilizării sumelor alocate exclusiv în conformitate cu prevederile art. 3
alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2023, cu modificările și completările ulterioare¹,
respectiv numai pentru categoriile de cheltuieli permise de actul normativ și de actele administrative emise
în aplicarea acestuia. În acest sens mă oblig ca în situația în care se constată utilizarea sumelor în alte
scopuri decât cele prevăzute de actul normativ menționat să restitui integral sumele utilizate neconform;

c) declar că am luat cunoștință de faptul că certificatul/diploma de participare/absolvire aferent(ă)
cursului de pregătire profesională va fi încărcat(ă), stocat(ă), utilizat(ă) și verificat(ă) în aplicația informatică
exclusiv în scopul validării utilizării sumelor alocate și al justificării cheltuielilor efectuate potrivit prevederilor
legale;

d) declar că am luat cunoștință de faptul că datele și documentele furnizate de mine vor fi utilizate
numai în scopurile prevăzute de lege și cu respectarea dispozițiilor legale privind protecția datelor cu
caracter personal;

e) declar că am luat cunoștință despre drepturile mele conferite în conformitate cu prevederile
Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind
protecția persoanelor, respectiv dreptul de acces la date, dreptul la ștergerea datelor („dreptul de a fi
uitat”), dreptul la restricționarea prelucrării, dreptul la portabilitatea datelor, dreptul la opoziție, dreptul la
rectificare, care pot fi exercitate personal în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

f) declar că am înțeles această declarație și sunt de acord cu prelucrarea datelor mele personale în
acord cu legislația aplicabilă, prelucrare necesară pentru realizarea scopurilor descrise mai sus.

Data

.....

Semnătura

.....

¹ Art. 3 alin. (3¹) — Pentru anul școlar/universitar 2025-2026, prima de carieră didactică prevăzută la art. 2 alin. (1¹) are o
valoare nominală de 1.500 lei net și poate fi utilizată pentru următoarele categorii de cheltuieli:

a) cheltuieli privind cursurile de pregătire profesională într-un procent de minimum 65% din valoarea nominală de 1.500 lei;
b) cheltuieli privind achiziționarea de cărți de specialitate, precum și alte categorii de cheltuieli asimilate acestora;
c) alte cheltuieli necesare derulării actului educațional, în legătură directă cu activitatea didactică.

ACTE ALE ORDINULUI ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA

ORDINUL ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea unor măsuri de actualizare și eficientizare a activităților de înregistrare și autorizare în profesie desfășurate de către Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România în calitate de autoritate competentă de control și supraveghere a exercitării profesiilor membrilor și membrilor săi asociați

Având în vedere evoluția actuală a profesiilor din domeniul sănătății care impune actualizarea și eficientizarea activităților de înregistrare și autorizare în profesie efectuate de Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România în baza atribuției de autoritate competentă în controlul și supravegherea profesiilor membrilor și membrilor săi asociați, în temeiul prevederilor art. 53 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 53/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul național al Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, întrunit în ședință extraordinară online în data de 21 iulie 2026, emite următoarea hotărâre:

Art. 1. — Filialele Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România (OAMGMAMR) județene și a municipiului București efectuează activitățile de înregistrare și autorizare în profesie a membrilor și membrilor săi asociați, cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 53/2014, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile Ordinului ministrului sănătății, interimar, nr. 200/2026 privind aprobarea Nomenclatorului profesiilor de asistent medical generalist, moașă și asistent medical/tehnician.

Art. 2. — Profesiile care fac obiectul activităților OAMGMAMR prevăzute la art. 1 sunt:

a) asistent medical generalist;

b) moașă;

c) asistent medical de, așa cum sunt definite în Nomenclatorul profesiilor de asistent medical generalist, moașă și asistent medical/tehnician, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății, interimar, nr. 200/2026, precum și asistent medical de pediatrie;

d) asistent medical/tehnician de laborator;

e) asistent medical/tehnician de radiologie;

f) asistent/tehnician de farmacie;

g) soră medicală;

h) soră medicală de

i) ofician medical;

j) laborant.

Art. 3. — (1) Profesia de asistent/tehnician de farmacie se exercită cu titlurile oficiale de calificare care atestă o formare profesională de nivel postliceal sau universitar specifică acestei profesii, efectuată în România, cu titlurile oficiale de calificare de asistent/tehnician de farmacie obținute în străinătate și recunoscute, după caz, de Ministerul Educației și Cercetării, de Ministerul Sănătății sau de OAMGMAMR și cu titlul profesional de asistent de farmacie.

(2) Înregistrarea posesorilor titlurilor de calificare prevăzute la alin. (1), precum și autorizarea exercitării acestei profesii se fac cu respectarea condițiilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 53/2014, cu modificările și completările ulterioare, pentru înregistrarea și autorizarea în profesie a membrilor OAMGMAMR.

Art. 4. — (1) Având în vedere prevederile Legii nr. 256/2015 privind exercitarea profesiei de dietetician, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Dieteticienilor din România și, respectiv, prevederile Legii nr. 229/2016 privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România, cu modificările ulterioare, OAMGMAMR nu mai înregistrează în vederea exercitării, după caz, a profesiei de asistent medical de nutriție și dietetică sau a profesiei de asistent medical de fizioterapie noi membri posesori ai titlurilor universitare de licență în domeniul „Nutriție și dietetică” sau în domeniul „Fizioterapie”.

(2) OAMGMAMR acordă aviz anual de exercitare, după caz, a profesiei de asistent medical de nutriție și dietetică sau a profesiei de asistent medical de fizioterapie posesorilor titlurilor universitare de licență menționate la alin. (1) numai în cazul în care la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri aceștia și-au păstrat calitatea de membru al OAMGMAMR.

Art. 5. — (1) Constituie drept câștigat specific de soră medicală, respectiv de ofician medical/laborant dreptul de exercitare a profesiei acordat absolvenților de liceu sanitar titulari ai certificatului de calificare de soră medicală/de ofician medical/de laborant dobândit în România.

(2) De prevederile alin. (1) beneficiază și surorile medicale/oficianții medicali/laboranții a căror formare profesională efectuată în străinătate a fost recunoscută în România și care la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri dețin calitatea de membru asociat al OAMGMAMR.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1) și (2) exercitarea profesiei se face în baza certificatului de membru asociat și a avizului anual eliberat de OAMGMAMR.

Art. 6. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România,
Mircea Timofte

București, 21 iulie 2026.
Nr. 27.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 73

din 18 mai 2026

Dosar nr. 219/1/2026

Elena Carmen Popoiag	— președintele Secției I civile —
	președintele completului
Ileana Ruxandra Tirică	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Cristina Truțescu	— judecător la Secția I civilă
Denisa Livia Bâldean	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Irina Alexandra Boldea	— judecător la Secția I civilă
Maricel Nechita	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Cristiana Dana Enache	— judecător la Secția I civilă

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 219/1/2026, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă și ale art. 34 alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Elena Carmen Popoiag, președintele Secției I civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna Antonia Eleonora Constantin, procuror-șef al Secției judiciare.

4. La ședința de judecată participă doamna Marina Daniela Ungureanu, magistrat-asistent-șef la Secția I civilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, desemnată în temeiul art. 84 alin. (2) din Regulament.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Brăila — Secția I civilă, în Dosarul nr. 374/196/2026.

6. Magistratul-asistent-șef prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, care a fost comunicat părților, nefiind formulate puncte de vedere la raport.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, doamna judecător Elena Carmen Popoiag, președintele completului de judecată, acordă cuvântul reprezentantului procurorului general asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

8. Reprezentantul procurorului general apreciază că sesizarea este inadmisibilă, având în vedere că nu este îndeplinită condiția de admisibilitate ce impune ca de dezlegarea ce s-ar da să depindă soluționarea dosarului în care a fost formulată.

9. Nefiind întrebări pentru reprezentantul procurorului general, doamna judecător Elena Carmen Popoiag declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

10. Tribunalul Brăila — Secția I civilă, în Dosarul nr. 374/196/2026, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Interpretarea dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 26/2024 privind ordinul de protecție, cu modificările și completările ulterioare, respectiv dacă sintagma „din partea unei alte persoane”, utilizată de textul de lege, poate viza și persoane față de care a fost instituită măsura de ocrotire a tutelei speciale, respectiv persoane lipsite de capacitate de exercițiu?

În caz afirmativ, în ce condiții poate fi emis un ordin de protecție față de o asemenea persoană?

11. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 3 februarie 2026 cu nr. 219/1/2026, termenul de judecată fiind stabilit la 18 mai 2026.

II. Normele de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

12. *Legea nr. 26/2024 privind ordinul de protecție, cu modificările și completările ulterioare* (Legea nr. 26/2024)

„Art. 12. — (1) Persoana a cărei viață, integritate fizică sau psihică ori libertate este pusă în pericol prin acte de violență din partea unei alte persoane poate solicita instanței ca, în scopul înlăturării stării de pericol, să emită un ordin de protecție prin care să se dispună, cu caracter provizoriu, una ori mai multe dintre următoarele măsuri — obligații sau interdicții:

a) evacuarea temporară a agresorului din locuința comună;

b) reintegrarea victimei și, după caz, a membrilor familiei acesteia în locuința comună;

c) obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă, față de membrii familiei acesteia ori față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate;

d) interdicția pentru agresor de a se deplasa în anumite localități sau zone determinate pe care persoana protejată le frecventează ori le vizitează periodic;

e) obligarea agresorului de a purta permanent un dispozitiv electronic de supraveghere;

f) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima;

g) obligarea agresorului de a preda poliției armele, componentele esențiale și munițiile deținute, documentele în care acestea sunt înscrise, precum și autorizația/autorizațiile de procurare a armelor emisă/emise pe numele acestuia. (...).”

III. Expunerea succintă a procesului

13. Prin Cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Judecătoriei Brăila cu nr. 374/196/2026 la 15 ianuarie 2026, reclamanta A a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâțul B, ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună emiterea unui ordin de protecție în ceea ce o privește pe aceasta și pe membrii familiei sale.

14. Prin Sentința civilă nr. 207 din 16 ianuarie 2026, Judecătoria Brăila a admis, în parte, cererea, dispunând obligarea pârâtului la păstrarea unei distanțe minime de 3 m față de victima reclamantă, precum și față de sora acesteia, fiind respinsă, în rest, cererea, ca neîntemeiată.

15. În esență, în motivare, prima instanță a reținut că probele administrate în cauză dovedesc comportamentul agresiv al pârâtului, ce se circumscrie întocmai noțiunii de „acte de violență”, astfel cum aceasta este reglementată de prevederile art. 1 din Legea nr. 26/2024.

16. Instanța a mai reținut că situația de fapt rezultată din probele administrate în cauză creează o prezumție privind starea de teamă în care se află reclamanta.

17. Deopotrivă, instanța a constatat, la termenul din 16 ianuarie 2026, *ex propriis sensibus*, că pârâtul, prin comportamentul său, i-a creat reclamantei o stare de profundă temere.

18. Totodată, a arătat că rațiunea Legii nr. 26/2024 nu este aceea de a se face apel la instituția ordinului de protecție ori de câte ori există discuții tensionate, ci doar în situațiile în care, prin intermediul acestora, se creează o stare de pericol pentru viața, integritatea fizică ori psihică sau libertatea persoanei care solicită protecție.

19. Corelând mijloacele de probă administrate în cauză, a reținut că se poate contura presupunerea rezonabilă că integritatea fizică și psihică a reclamantei este pusă în pericol.

20. În speță, din analiza probelor administrate instanța a constatat că între părți a avut loc un conflict la 30 decembrie 2025, în cadrul căruia pârâtul a amenințat-o pe reclamantă, prin intermediul surorii acesteia. În plus, relațiile tensionate dintre părți datează din vara anului trecut.

21. În apărare, pârâtul a invocat împrejurarea că sora reclamantei este cea care întreține acest conflict, însă cu reclamanta nu are probleme, circumstanță care nu exclude nevoia de intervenție a statului în vederea ocrotirii victimei, având în vedere și proba materială cu înregistrarea audio-video, din care a reieșit că pârâtul a transmis amenințări reclamantei prin intermediul surorii sale.

22. Instanța a stabilit, astfel, că reclamanta se află într-o situație de vulnerabilitate, care impune protecția sa prin mijloace legale specifice, existând riscul real ca acest conflict să escaladeze în lipsa unei intervenții judiciare ferme, iar atitudinea pârâtului, manifestată printr-o conduită violentă verbal, dovedită, conduce la concluzia că emiterea ordinului de protecție este nu doar justificată, ci și necesară.

23. Împotriva acestei sentințe pârâtul a declarat apel, solicitând admiterea căii de atac, schimbarea, în tot, a sentinței apelate și respingerea cererii de emitere a ordinului de protecție, determinată de reevaluarea situației de fapt reținute prin sentință, de care precizează că nu se face vinovat.

24. În apel, tribunalul a atașat, din oficiu, Sentința civilă nr. 8.679 din 5 decembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 9.931/196/2024 al Judecătoriei Brăila, rămasă definitivă prin neapelare la 20 ianuarie 2025, prin care a fost instituită măsura tutelei speciale pe o durată de 5 ani față de apelantul-pârât, fiind numită tutore soția acestuia.

25. În condițiile expuse, instanța de apel, în conformitate cu art. 57 alin. (4) din Codul de procedură civilă, a dispus citarea tutorelui desemnat, acesta confirmând cererea de apel formulată personal de pârât și semnând, totodată, cererea.

26. Prin Încheierea de ședință din 29 ianuarie 2026, Tribunalul Brăila — Secția I civilă a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării care susțin admisibilitatea procedurii

27. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

28. În acest sens a menționat că este investită cu soluționarea unei cauze în ultimă instanță, respectiv cu calea de atac a apelului, într-un litigiu având ca obiect un ordin de protecție, iar de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 26/2024 depinde soluționarea pe fond a pricinii, întrucât, în speță, se ridică problema de a se stabili în ce măsură o persoană față de care a fost instituită, prin hotărâre judecătorească definitivă, măsura tutelei speciale (incapabilă, potrivit legii civile) poate fi considerată că a acționat conștient, cu intenție, ca formă a vinovăției necesare pentru reținerea existenței actelor de violență prevăzute de art. 1 din Legea nr. 26/2024.

29. Totodată, a apreciat că se impune a se clarifica în ce măsură, față de o asemenea persoană, pot fi instituite măsuri, interdicții sau obligații specifice ordinului de protecție, în condițiile în care aceste măsuri nu pot viza tutorele desemnat.

30. A mai arătat că este îndeplinită și cerința noutății, în sensul că legea supusă interpretării este relativ recent intrată în vigoare, iar instanțele nu i-au dat încă o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial.

31. De asemenea, a constatat că instanța supremă nu a statuat anterior asupra aspectelor esențiale, care conduc la rezolvarea chestiunilor de drept ce fac obiectul sesizării, iar problemele de drept supuse analizei nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

32. În plus, în opinia tribunalului, chestiunea de drept supusă dezbaterii este una calificată, fiind posibile interpretări diferite și controversate, din cauza lipsei de claritate a normei juridice, a caracterului incomplet al acesteia, susceptibil de mai multe sensuri ori accepțiuni, deopotrivă de justificate față de imprecizia redactării textului legal.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

33. Instanța de trimitere a reținut că, în condițiile Legii nr. 26/2024, ordinul de protecție constituie un instrument juridic destinat protejării victimelor tuturor formelor de violență, indiferent de calitatea persoanelor, astfel că, în lipsa unor dispoziții contrare, se poate presupune și faptul că ordinul poate fi instituit (ca măsură de protecție) față de orice persoană, indiferent de capacitatea de exercițiu sau de discernământ.

34. Cu toate acestea, a arătat că instanța soluționează cererea în conformitate cu dispozițiile art. 57 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, care prevăd că: „(2) Partea care nu are exercițiul drepturilor procedurale nu poate sta în judecată decât dacă este reprezentată, asistată ori autorizată în condițiile prevăzute de legile sau, după caz, de statutele care îi reglementează capacitatea ori modul de organizare. (3) Lipsa capacității de exercițiu a drepturilor procedurale poate fi invocată în orice stare a procesului.”

35. A mai avut în vedere, totodată, că art. 43 alin. (1) din Codul civil prevede: „(1) În afara altor cazuri prevăzute de lege, nu au capacitate de exercițiu: a) minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani; b) cel care beneficiază de măsura tutelei speciale.”

36. Pe de altă parte, a reținut că actele de violență definite de art. 1 din Legea nr. 26/2024, care constituie situația premisă a cererii formulate de victimă, au corespondent în Codul penal, reprezentând fapte prevăzute de legea penală, săvârșite cu intenție.

37. Astfel, a arătat că art. 1 alin. (1) din Legea nr. 26/2024 definește actul de violență ca fiind:

„a) orice lovire sau act de violență cauzator de suferințe fizice;” (faptă ce poate fi încadrată la art. 193 din Codul penal);

„b) orice act de violență de natură sexuală;” (faptă ce poate fi încadrată, după caz, la art. 218-223 din Codul penal);

„c) amenințarea unei persoane cu săvârșirea unei infracțiuni sau a unei fapte păgubitoare ilicite îndreptate împotriva sa ori a altei persoane, dacă este de natură să îi producă o stare de temere;” (faptă ce poate fi încadrată la art. 206 din Codul penal);

„d) fapta repetată de urmărire a unei persoane, fără drept sau fără un interes legitim, ori de supraveghere a locuinței, a locului de muncă sau a altor locuri frecventate de către aceasta ori efectuarea de apeluri telefonice sau a altor tipuri de comunicări prin mijloace de transmitere la distanță care, prin frecvență, conținut sau momentul în care sunt emise, creează temere, precum și alte acțiuni cu efect similar;” (faptă ce poate fi încadrată la art. 208 din Codul penal);

„e) orice act de hărțuire online, mesaje online instigatoare la ură, urmărire online, amenințări online, publicarea neconsensuală de informații și conținut grafic intim, accesul ilegal la comunicații și date private și orice altă formă de utilizare abuzivă a tehnologiei informației și a comunicațiilor cu scopul de a umili, speria, reduce la tăcere victima;” [faptă ce poate fi încadrată, după caz, la art. 208 alin. (2), art. 223, 226, 360 sau 369 din Codul penal];

„f) încercarea de a determina sau determinarea unei persoane prin corupere, prin constrângere ori prin altă faptă cu efect vădit intimidant să nu sesizeze organele de urmărire penală, să nu dea declarații, să își retragă declarațiile, să dea declarații mincinoase ori să nu prezinte probe într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură judiciară;” (faptă ce poate fi încadrată la art. 272 din Codul penal);

„g) orice alte acte de violență fizică sau psihică ce pun în pericol viața, integritatea fizică sau psihică ori libertatea unei persoane.” [faptă ce poate fi încadrată, după caz, la art. 193 lit. d), art. 194 lit. d), art. 205, art. 371 alin. (3) etc. din Codul penal].

38. În acest context, a apreciat că se află în imposibilitate de a stabili în ce măsură o persoană față de care a fost instituită, prin hotărâre judecătorească definitivă, măsura tutelei speciale (incapabilă, potrivit legii civile) poate fi considerată că a acționat conștient, cu intenție, ca formă a vinovăției necesare pentru reținerea existenței actelor de violență prevăzute de art. 1 din Legea nr. 26/2024, în ipoteza în care noua reglementare nu mai condiționează instituirea măsurii de lipsa discernământului, această noțiune nemaifiind un criteriu determinant al regimului juridic al măsurilor de ocrotire.

39. De asemenea, a constatat că art. 15 alin. (6) din Legea nr. 26/2024 prevede expres că „în soluționarea cererii nu sunt admisibile probe a căror administrare necesită timp îndelungat”, dispoziția împiedicând instanța să dispună efectuarea unei expertize medico-legale psihiatrice a apelantului-pârât, în vederea stabilirii discernământului acestuia în raport cu faptele — acte de violență — imputate.

40. Totodată, instanța de trimitere și-a exprimat rezervele în a aprecia că, față de o asemenea persoană, pot fi instituite măsuri, interdicții sau obligații specifice ordinului de protecție, în condițiile în care aceste măsuri nu pot viza tutorele desemnat.

VI. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

41. Apelantul-pârât, prin avocat, a susținut, în esență, că sesizarea nu este admisibilă, întrucât nu există practică judiciară divergentă.

42. Totodată, a menționat că trebuie avute în vedere dispozițiile Codului civil în privința persoanelor față de care a fost instituită măsura tutelei speciale, sens în care, deși legea specială (Legea nr. 26/2024) nu prevede, consideră că față de astfel de persoane, lipsite de capacitate de exercițiu, nu poate fi emis un ordin de protecție.

43. Intimata-reclamantă, prin avocat, a apreciat că sesizarea este admisibilă și, în esență, a arătat că instituirea tutelei

speciale este o măsură de ocrotire pentru persoanele majore (sau minorii cu capacitate restrânsă) care, din cauza alienației sau debilității mintale, nu au discernământul necesar pentru a se îngriji de interesele lor, fiindu-le numit un tutore, astfel încât este necesar ca Înalta Curte de Casație și Justiție să dezlege această problemă de drept existentă între prevederile legii speciale (Legea nr. 26/2024), în legătură cu sintagma folosită în art. 12 alin. (1) — „(...) din partea unei alte persoane (...)” —, și prevederile Codului civil în materia măsurilor de ocrotire.

44. În opinia intimitei-reclamante, trebuie să se stabilească dacă se poate institui un ordin de protecție cu privire la o persoană față de care a fost instituită tutela specială.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

45. Referitor la *prima întrebare*, din punctele de vedere teoretice și din cuprinsul jurisprudenței transmise Înaltei Curți de Casație și Justiție de către instanțele naționale au rezultat două orientări cu privire la chestiunea de drept supusă analizei.

46. Astfel, *într-o primă orientare*, s-a apreciat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 26/2024, sintagma „din partea unei alte persoane”, utilizată de textul de lege, poate viza și persoane față de care a fost instituită măsura de ocrotire a tutelei speciale, respectiv persoane lipsite de capacitate de exercițiu.

47. În argumentarea acestei poziții s-au arătat următoarele:

a) textul nu exclude astfel de persoane în mod expres;

b) răspunderea este una civilă, iar nu una penală, astfel încât lipsa capacității de exercițiu să fie un impediment la luarea unei astfel de măsuri;

c) exercitarea unui act de violență dintre cele prevăzute de art. 1 din Legea nr. 26/2024 implică necesitatea luării unei măsuri de protecție, cel puțin cu scop preventiv, sens în care poate fi emis ordin de protecție;

d) dacă se dispune o astfel de măsură față de o persoană lipsită de capacitate de exercițiu după evaluarea situației concrete dintr-un dosar, responsabilitatea respectării și înțelegerii depline a măsurii revine tutorelui sau părintelui, astfel încât nu există vreun impediment în privința răspunderii;

e) emiterea ordinului de protecție în temeiul Legii nr. 26/2024 nu este împiedicată de faptul că agresorul este o persoană față de care a fost instituită măsura de ocrotire a tutelei speciale, respectiv persoană lipsită de capacitate de exercițiu, întrucât, potrivit art. 171 raportat la art. 133-150 din Codul civil, tutela se exercită pentru îngrijirea persoanei ocrotite și administrarea bunurilor acesteia prin asistarea sau reprezentarea la încheierea actelor juridice, astfel că nu are nicio incidență în situațiile în care persoana ocrotită ar săvârși fapte antisociale;

f) în cuprinsul actului normativ anterior menționat nu există o interdicție expresă de emitere a unui astfel de ordin împotriva unui minor cu vârsta de până la 14 ani;

g) Legea nr. 26/2024 are o natură mixtă, ce îmbină norme civile cu norme penale și reguli de procedură civilă cu reguli de procedură penală;

h) trebuie subliniat că, potrivit dispozițiilor procesual civile, minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani este lipsit de capacitate de exercițiu, potrivit dispozițiilor art. 43 alin. (1) lit. a) din Codul civil, însă poate sta în judecată, potrivit dispozițiilor art. 57 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prin reprezentantul său legal, iar răspunderea civilă a acestuia pentru fapta proprie nu poate fi direct angajată conform prevederilor art. 1.366 din Codul civil decât dacă se dovedește că acesta a acționat cu discernământ și numai pentru prejudiciul cauzat, în timp ce răspunderea sa penală nu poate fi angajată, fiind înlăturată de dispozițiile art. 113 alin. (1) din Codul penal;

i) finalitatea emiterii unui ordin de protecție este aceea a protejării victimei, în contextul unui agresor lipsit de capacitate de exercițiu, existând posibilitatea ca stabilirea unor măsuri de protecție să nu poată servi scopului avut în vedere de lege, minorul neavând capacitatea de a asimila gravitatea impunerii unor astfel de măsuri;

j) în raport cu prevederile art. 164 din Codul civil, măsura instituirii tutelei speciale vizează ocrotirea persoanei vulnerabile, care nu se poate îngriji singură de interesele sale din cauza unei deteriorări a facultăților mintale permanente și totale, stabilite în urma evaluării medicale și psihosociale, și care are nevoie de sprijin în formarea sau exprimarea voinței sale;

k) o persoană care și-a pierdut funcțiile cognitive reprezintă un potențial pericol atât pentru propria existență, cât și pentru integritatea celor din jurul său, putând exercita acte de violență, în sensul prevăzut de art. 1 din Legea nr. 26/2024, împotriva unei alte persoane;

l) scopul urmărit de legiuitor a constat în a crea un instrument juridic eficient, similar celui care există în cazul violenței domestice, având în vedere că, pentru victimele actelor de violență, altele decât cele din sfera domestică, exista doar protecția oferită de normele dreptului penal;

m) rațiunea reglementării este aceea de a se asigura mecanisme eficiente de protecție a victimei împotriva oricărei forme de violență, în toate tipurile de relații sociale, indiferent de relația cu agresorul;

n) ordinul de protecție constituie, în esență, o măsură cu caracter punitiv, în vederea protejării victimei împotriva pericolului reprezentat de comportamentul agresorului;

o) dacă, din punct de vedere civil, capacitatea de exercițiu privește încheierea de acte juridice, măsurile care pot fi dispuse prin ordinul de protecție sancționează atingerile aduse unor libertăți ale victimei, nu unor drepturi;

p) o protecție legală eficientă implică, în mod obligatoriu, a fi avută în vedere orice formă de violență, dar și orice persoană care poate fi agresor, indiferent de capacitatea de exercițiu a acesteia;

q) potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 26/2024, instanța are posibilitatea să dispună obligarea agresorului să urmeze consiliere psihologică, psihoterapie și poate recomanda internarea voluntară sau, după caz, poate solicita internarea nevoluntară, în condițiile Legii sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Din interpretarea acestei formulări reiese că inclusiv persoanele care nu ar avea discernământ, indiferent dacă acestea beneficiază de o măsură de ocrotire, pot avea calitatea de agresor, deci se circumscriu sintagmei din art. 12 alin. (1) din lege; legea folosește noțiunea de „agresor” în sensul de autor al actelor de violență, fără a fi prevăzută o condiție de imputabilitate civilă sau penală;

r) în virtutea regulilor de interpretare logică a normelor juridice, legea civilă trebuie interpretată în sensul aplicării ei, iar nu în sensul neaplicării — *actus interpretandus est potius ut valeat quam ut pereat*;

s) legiuitorul nu a făcut distincție cu privire la capacitatea de exercițiu a persoanei, astfel că, din această perspectivă, trebuie dată eficiență principiului *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*;

t) faptul că o persoană se află sub măsura tutelei speciale nu echivalează cu lipsa posibilității sale materiale de a exercita acte de agresiune, iar, din perspectivă substanțială, dreptul victimei de a beneficia de măsura de protecție nu poate fi limitat în condițiile lipsei capacității de exercițiu a agresorului, iar, din perspectivă procesuală, cât timp pârâul agresor lipsit de capacitate de exercițiu este, în mod legal, reprezentat de tutore, cererea de instituire a măsurii de protecție poate fi judecată;

u) relativ la obligațiile ce pot fi impuse în situația emiterii ordinului de protecție, este adevărat că acestea sunt de natură personală, fiind legate de agresor, însă, cu toate acestea, tutorele persoanei lipsite de capacitate de exercițiu este ținut de respectarea obligațiilor ce ar fi impuse persoanei ocrotite, în circumstanțele în care tutorele este ținut de obligația generală de administrare a intereselor acesteia;

v) ordinul de protecție nu are un caracter punitiv, ci unul preventiv/de protecție, astfel că măsurile pot fi dispuse și împotriva unei persoane care nu are discernământ, dacă aceasta reprezintă un pericol iminent pentru victimă, iar imposibilitatea de a emite un ordin de protecție din cauza lipsei de capacitate a agresorului ar aduce atingere dreptului la viață și integritate al victimei, iar scopul protejării victimei primează;

w) în același sens sunt și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 489 din 3 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 12 ianuarie 2024;

x) elaborarea Legii nr. 26/2024 a avut în vedere două principii: statul român datorează tuturor cetățenilor săi același grad de protecție în fața unei amenințări. Indiferent de natura relației dintre victimă și agresor, atunci când există un mecanism care funcționează eficient, care salvează vieți, nu trebuie să rămână la nivel de „nișă”, restrângs doar la cazurile de violență domestică, ci trebuie extins pentru a combate toate formele de violență;

y) spre deosebire de răspunderea civilă și de cea penală, reglementările în materia ordinului de protecție nu condiționează luarea unor măsuri de protecție a victimei de existența capacității de exercițiu a agresorului;

z) pericolul iminent are un caracter obiectiv, fiind o stare de fapt independentă de discernământul celui care o generează.

48. Cea de-a doua orientare este în sensul că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 26/2024, sintagma „din partea unei alte persoane”, utilizată de textul de lege, nu poate viza și persoane față de care a fost instituită măsura de ocrotire a tutelei speciale, respectiv persoane lipsite de capacitate de exercițiu.

49. În acest sens au fost aduse următoarele argumente:

a) în soluționarea unei atari cereri nu sunt admisibile probe a căror administrare necesită timp îndelungat — art. 16 alin. (6) din Legea nr. 26/2024 —, or, această dispoziție legală ar împiedica instanța să dispună efectuarea unei expertize medico-legale psihiatrice a agresorului, în vederea stabilirii discernământului acestuia raportat la actele de violență imputate;

b) chiar dacă în cuprinsul Legii nr. 26/2024 nu există o interdicție expresă în acest sens, cererea de emitere a unui ordin de protecție formulată împotriva unei persoane care nu are capacitate de exercițiu și nu răspunde penal este inadmisibilă, pe această cale neputându-se dispune față de agresor măsuri restrictive, având la bază ideea de culpă, și nici asigura atingerea scopului legal al întregii proceduri;

c) măsurile de protecție prevăzute de art. 12 din Legea nr. 26/2024 sunt înlocuite în scopul înlăturării unei stări de pericol pentru viață, integritatea fizică, psihică ori libertatea unei persoane, iar singura sancțiune stabilită de lege pentru a se asigura respectarea acestora și protecția victimei este de natură penală, conform art. 18 din lege, fără posibilitatea unei puneri în executare silită sau a antrenării răspunderii reprezentantului sau a ocrotitorului legal, nerespectarea neputând fi sancționată în vreun fel;

d) în analiza condițiilor de admisibilitate a cererii privind emiterea ordinului de protecție nu prezintă relevanță problematica capacității de exercițiu; este adevărat că, potrivit dispozițiilor art. 43 alin. (1) lit. b) din Codul civil, în afara altor cazuri prevăzute de lege, nu are capacitate de exercițiu cel care beneficiază de măsura tutelei speciale, dar, potrivit dispozițiilor art. 37 din Codul civil, capacitatea de exercițiu este aptitudinea persoanei de a încheia singură acte juridice civile. În cauza ce a prilejuit sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție problema vizează emiterea unui ordin de protecție față de o persoană aflată sub tutelă specială, astfel că, în realitate, problema se plasează pe palierul existenței sau inexistenței discernământului,

în funcție de care se apreciază necesară sau neneesară luarea de măsuri de protecție față de agresorul pus sub tutelă specială, iar nu a existenței sau inexistenței capacității de exercițiu;

e) săvârșirea unui act de violență, dintre cele enumerate la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 26/2024, de către o persoană individual determinată generează, pe lângă raportul general de răspundere civilă delictuală (art. 1.349 și următoarele din Codul civil), și un raport specific, reglementat de legiuitor prin instituirea de măsuri de protecție a victimei violenței generatoare de stare de pericol la adresa integrității fizice/psihice a acesteia; fiind vorba despre un raport specific care se grefează pe existența unei fapte ilicite, devine incident art. 1.366 alin. (1) din Codul civil, conform căruia minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani sau persoana care beneficiază de tutela specială nu răspunde de prejudiciul cauzat, dacă nu se dovedește discernământul său la data săvârșirii faptei;

f) existența unei hotărâri judecătorești prin care s-a dispus luarea măsurii tutelei speciale față de cel indicat ca agresor justifică aplicarea prezumției lipsei de discernământ, ce poate fi răsturnată în condițiile art. 1.366 alin. (1) din Codul civil. Cât timp cel pus sub tutelă specială este prezumat lipsit de discernământ, față de acesta nu poate fi angajată răspunderea delictuală, inclusiv sub forma măsurilor de protecție prevăzute de Legea nr. 26/2024, întrucât acesta nu are reprezentarea urmărilor faptei sale, respectiv nu poate avea reprezentarea modului de respectare a măsurilor de protecție;

g) încălcarea măsurilor dispuse prin ordinul de protecție justifică angajarea răspunderii penale, în condițiile art. 18 din Legea nr. 26/2024, în legătură cu situația celui aflat sub tutelă specială fiind incidentă cauza de neimputabilitate prevăzută de art. 28 din Codul penal (iresponsabilitatea);

h) ordinul de protecție presupune instituirea unor obligații și interdicții directe în sarcina persoanei împotriva căreia este emis, obligații ce implică restrângeri ale exercițiului unor drepturi fundamentale, iar instituirea unor asemenea obligații presupune existența aptitudinii persoanei de a înțelege semnificația juridică a măsurilor dispuse și consecințele nerespectării acestora;

i) în cazul minorilor lipsiți de capacitate de exercițiu, reprezentarea legală este concepută pentru exercitarea drepturilor procesuale, iar nu pentru asumarea unor obligații restrictive de drepturi;

j) nerespectarea ordinului de protecție constituie infracțiune, conform art. 18 din Legea nr. 26/2024, însă acest mecanism sancționator nu este aplicabil minorilor sub 14 ani, care nu răspund penal;

k) emiterea ordinului de protecție față de o persoană lipsită de capacitate de exercițiu ar conduce la instituirea unor obligații a căror încălcare nu poate atrage consecințele juridice prevăzute de lege, astfel că o asemenea situație ar lipsi măsura de eficiență juridică și ar contraveni scopului reglementării, în lipsa inaplicabilității elementului sancționator; pentru aceleași considerente, ce țin de imposibilitatea de angajare a răspunderii penale, măsura ordinului de protecție nu poate fi instituită nici față de o persoană față de care s-a instituit măsura tutelei speciale;

l) măsurile de protecție nu pot fi impuse tutorelui/ reprezentantului legal, iar, pentru actele de violență, ar trebui să existe intenție, respectiv discernământ, ceea ce nu poate fi verificat pe calea acțiunii având ca obiect un ordin de protecție;

m) un remediu în vederea înlăturării stării de pericol provocate de o astfel de persoană este recurgerea la instrumentele oferite de Legea sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv internarea voluntară sau, după caz, involuntară;

n) situația este similară cu cea a unei persoane care comite o faptă prevăzută de legea penală, dar care nu răspunde penal,

fiind incidentă cauza de neimputabilitate a minorității sau, după caz, a iresponsabilității, conform art. 27 și art. 28 din Codul penal;

o) relevante sunt considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 47 din 23 martie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 9 iunie 1999, precum și aspectele privind protecția copilului care a săvârșit o faptă penală și nu răspunde penal (reglementată de capitolul V din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare).

50. Cu privire la *a doua întrebare* punctele de vedere transmise de instanțele naționale sunt în sensul că, în ceea ce privește condițiile în care poate fi emis un ordin de protecție față de o asemenea persoană, acestea sunt aceleași ca pentru o persoană cu capacitate de exercițiu deplină, cu respectarea condițiilor legale pentru reprezentare și protecție, reprezentantul legal având obligația de a veghea la respectarea măsurilor instituite, prin raportare la dispozițiile art. 1.372 din Codul civil.

51. Totodată, s-a menționat că nu sunt aplicabile dispozițiile privind răspunderea penală în cazul nerespectării măsurilor instituite, astfel cum prevăd dispozițiile art. 18 din Legea nr. 26/2024.

52. Astfel, s-a arătat că din interpretarea Legii nr. 26/2024 se reține că, pentru ca o cerere de emitere a ordinului de protecție să fie admisibilă, trebuie îndeplinite trei condiții, respectiv: existența unui act de violență, astfel cum este definit de acest act normativ la art. 1 alin. (1); existența unei stări de pericol față de victimă; existența urgenței.

53. De asemenea, s-a apreciat că emiterea ordinului de protecție față de o persoană aflată sub tutelă specială trebuie să respecte următoarele exigențe: persoana va sta în judecată prin reprezentant legal (tutore); instanța va verifica existența unei stări reale, actuale și concrete de pericol; măsurile dispuse trebuie să fie proporționale și adaptate situației medicale.

54. În acest sens s-a precizat că instanța trebuie să analizeze, cu rigoare, următoarele aspecte de procedură și fond:

a) reprezentarea legală obligatorie — conform art. 80 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cel care nu are exercițiul drepturilor civile nu poate sta în judecată decât dacă este reprezentat. Astfel, cererea de emitere a ordinului de protecție trebuie soluționată obligatoriu cu citarea tutorelui sau a reprezentantului legal al agresorului, iar neîndeplinirea acestei proceduri atrage nulitatea absolută a hotărârii;

b) proporționalitatea și necesitatea măsurii — în cazul unui agresor cu tulburări psihice grave (tutela specială), măsura evacuării din domiciliu trebuie cântărită cu prudență extremă, instanța trebuind să se asigure că persoana evacuată nu este lăsată într-o stare de abandon, ceea ce ar încălca art. 3 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (interzicerea tratamentelor inumane). În aceste cazuri, ordinul de protecție ar trebui să fie corelat cu măsura privind obligarea la tratament medical;

c) rolul activ al procurorului — prezența procurorului este obligatorie, acesta având rolul de a veghea ca măsura să nu devină un abuz împotriva unei persoane care, din cauza bolii, nu se poate apăra singură, dar și de a garanta că victima nu rămâne expusă unui pericol vital.

55. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul de recursuri în interesul legii, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la problemele de drept care formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii

56. Prin Decizia nr. 50 din 22 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 27 iulie 2020, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru

dezlegarea unor chestiuni de drept, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit că: „În situația în care persoana împotriva căreia s-a emis ordinul de protecție nu este implicată într-un dosar penal, pentru a se dispune revocarea ordinului, nu trebuie întocmită de către serviciul de probațiune o evaluare a riscului de recidivă, conform art. 34 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 217/2003. În acest caz, instanța va efectua o evaluare proprie a existenței unui risc real pentru victima violenței domestice sau pentru familia acesteia din partea persoanei împotriva căreia s-a emis ordinul de protecție.”

57. În considerentele acestei decizii, instanța supremă a reținut următoarele:

„(...) 73. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 217/2003, protecția și promovarea drepturilor victimelor violenței domestice se realizează, printre altele, în conformitate cu principiul legalității și principiul respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Emiterea unui ordin de protecție impune menținerea unui echilibru între drepturile persoanei căreia îi sunt imputate actele de violență (emiterea ordinului de protecție vizând restrângerea dreptului la viață privată și a libertății de mișcare) și drepturile persoanei asupra căreia au fost exercitate actele de violență. (...)”

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

58. Prin Decizia nr. 489 din 3 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 12 ianuarie 2024, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 49 alin. (1) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice sunt constituționale în raport cu criticile formulate, relevante fiind cele reținute în cuprinsul paragrafului 26.

59. Astfel, instanța de contencios constituțional a arătat că:

„(...) 26. Totodată, nu poate fi reținută nici pretinsa inegalitate de tratament juridic între persoana împotriva căreia s-a emis ordinul de protecție și persoana în favoarea căreia s-a emis acest ordin, deoarece aceste categorii de persoane se află în situații juridice diferite, scopul instituirii ordinului de protecție fiind însăși protejarea dreptului la viață și la integritate fizică și psihică a persoanei asupra căreia s-a exercitat violența.”

60. Din verificările efectuate rezultă că instanța de contencios constituțional nu s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 26/2024.

X. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului

61. În jurisprudența sa privind protejarea integrității fizice și psihologice a unei persoane împotriva actelor săvârșite de alte persoane, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că există obligația pozitivă, în sarcina autorităților din statele membre, de a menține și de a aplica, în practică, un cadru juridic adecvat, care să ofere protecție împotriva actelor de violență săvârșite de persoanele fizice (*Cauza Soderman împotriva Suediei* — Cererea nr. 5.786/08, Hotărârea din 12 noiembrie 2013, paragraful 80, *Cauza Wetjen și alții împotriva Germaniei* — cererile nr. 68.125/14 și nr. 72.204/14, Hotărârea din 22 martie 2018, paragraful 74, *Cauza Tlapak și alții împotriva Germaniei* — cererile nr. 11.308/16 și nr. 11.344/16, Hotărârea din 22 martie 2018, paragraful 89).

XI. Opinia specialiștilor consultanți

62. Punctul de vedere transmis de Facultatea de Drept a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca este în sensul primei orientări ce a rezultat în urma consultării instanțelor naționale, opinia specialistului fiind aceea că cei aflați sub tutelă specială, lipsiți de capacitate de exercițiu, nu sunt excluși de la posibilitatea de a se pronunța împotriva lor un ordin de protecție în temeiul Legii nr. 26/2024, intrând în categoria persoanelor ce pot fi agresori ai altora.

63. S-a mai reținut și că dificultățile semnalate de instanța de trimitere trebuie respinse ca reprezentând false probleme de

drept, în contextul în care procedura de instituire a ordinului de protecție analizat urmează regulile aplicabile în toate cauzele de acest fel, instanța având posibilitatea să instituie obligații, îndatoriri și interdicții specifice ordinului de protecție și în sarcina persoanei sub tutelă specială, întrucât încălcarea acestora nu este nici certă, nici lipsită de consecințe.

64. În același sens este și punctul de vedere transmis de Facultatea de Drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara, prin care s-a apreciat că problema agresorului pus sub tutelă specială este una falsă în materia ordinului de protecție și că, dincolo de limitările legale pe care acesta le are în privința stării lui în judecată, nu există vreun impediment în calea emiterii unui astfel de ordin împotriva sa.

65. De asemenea, și opinia Institutului Național al Magistraturii este în sensul că sintagma „din partea unei alte persoane”, prevăzută în cuprinsul art. 12 alin. (1) din Legea nr. 26/2024, poate viza și persoane față de care a fost instituită măsura tutelei speciale, respectiv persoane lipsite de capacitate de exercițiu.

66. Totodată, s-a apreciat că ordinul de protecție, în acest caz, se emite cu luarea în considerare, pe de o parte, a regimului juridic procesual aplicabil unei persoane în privința căreia s-a dispus măsura tutelei speciale, și, pe de altă parte, a circumstanțelor personale ale agresorului, a căror cunoaștere este necesară în vederea încadrării unei fapte drept act de violență în înțelesul legii speciale, și, totodată, a dispunerii unei măsuri de natură a asigura, în mod eficient, protecția victimei.

XII. Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

67. Procurorul general a apreciat că nu este îndeplinită, din mai multe perspective, condiția referitoare la existența unei chestiuni veritabile, susceptibile de a da naștere unor interpretări diferite.

68. Astfel, a arătat că tribunalul nu urmărește o interpretare și o dezlegare de principiu asupra unor norme neclare, lapidare, ci stabilirea persoanelor vizate de ordinul de protecție, deși aceasta este atributul instanței de trimitere, care are obligația de a interpreta și aplica legea cu ocazia soluționării cauzei, astfel încât dilema cu privire la interpretarea sintagmei „din partea unei alte persoane”, utilizată în art. 12 alin. (1) din Legea nr. 26/2024, nu poate constitui temei pentru declanșarea mecanismului hotărârii prealabile.

69. Cu privire la fondul sesizării, a opinat în sensul că sintagma „din partea unei alte persoane”, cuprinsă în art. 12 alin. (1) din Legea nr. 26/2024, vizează și persoane față de care a fost instituită măsura de ocrotire a tutelei speciale, respectiv persoane lipsite de capacitate de exercițiu, iar măsurile — obligații și interdicții — prevăzute de norma menționată, luate prin ordinul de protecție, se dispun față de reprezentat, nu față de reprezentant, care va supraveghea și va asigura respectarea acestora.

70. Argumentele aduse în susținerea acestui punct de vedere sunt similare celor expuse de către instanțele naționale care s-au exprimat în același sens și vizează scopul reglementării supuse analizei, lipsa vreunei dispoziții referitoare la calitatea agresorului, caracterul ordinului de protecție, de instrument juridic reglementat pentru protejarea victimelor față de actele de violență, posibilitatea de a se dispune alte măsuri, pe lângă oricare dintre cele la care se referă art. 12 alin. (1) din lege, precum și obligația instituită de lege în sarcina tutorelui, de a veghea și a asigura respectarea obligațiilor stabilite față de reprezentat prin ordinul de protecție.

XIII. Raportul asupra chestiunilor de drept

71. Judecătorul-raportor a apreciat că, în privința primei întrebări ce face obiectul sesizării, nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de lege pentru declanșarea

acestui mecanism de unificare a practicii judiciare, situație față de care nici cea de-a doua întrebare nu poate primi un răspuns.

XIV. Înalta Curte de Casație și Justiție

72. Prealabil analizării, în fond, a problemei de drept supuse dezbaterii, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept va analiza dacă, în raport cu întrebările formulate de titularul sesizării, sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

73. Din cuprinsul prevederilor legale enunțate anterior rezultă că legiuitorul a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile — astfel cum au fost acestea decelate în jurisprudența instanței supreme dezvoltate pe marginea mecanismului procedural în discuție —, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță;

b) cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

c) existența unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu;

d) soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;

e) noutatea chestiunii de drept a cărei lămurire se solicită;

f) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

74. Evaluând elementele sesizării, pentru a stabili dacă se verifică îndeplinirea simultană a tuturor condițiilor care permit declanșarea mecanismului de unificare a practicii judiciare, se constată că primele două condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, întrucât sesizarea a fost formulată în cadrul unui litigiu având ca obiect „emitere ordin de protecție”, Tribunalul Brăila — Secția I civilă judecând în ultimă instanță, potrivit art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă, astfel încât decizia pronunțată de acesta este definitivă, în aplicarea art. 634 alin. (1) pct. 4 teza întâi din Codul de procedură civilă raportat la art. 20 alin. (1) din Legea nr. 26/2024.

75. În ceea ce privește condiția referitoare la existența unei chestiuni de drept veritabile se reține că, deși noțiunea de „chestiune de drept” nu este definită de legiuitor, aceasta presupune, în mod necesar, o problemă de drept reală și veritabilă, în sensul că „norma de drept disputată să fie îndoielnică, imperfectă, lacunară sau neclară”.

76. S-a statuat constant, în jurisprudența instanței supreme, că este necesar ca sesizarea să vizeze „o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății” (Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație

și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, paragraful 37; Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023, paragraful 42).

77. Pe de altă parte, dezlegarea ce poate fi dată prin activarea acestui mecanism trebuie să fie una de principiu, având valențele unei lămuriri asupra conținutului și finalității textelor de lege supuse interpretării, adică a identifica voința legiuitorului, iar nu determinarea unui anumit mod de aplicare a reglementării legale la o situație litigioasă — fie și numai pe tărâmul dreptului — pe care autorul sesizării o consideră complexă. În egală măsură, trebuie subliniat că funcția instanțelor judecătorești este aceea de a interpreta și aplica legea la cazul concret dedus judecății, spre a-i da acestuia o rezolvare în raport cu norme legale din fondul legislativ activ, iar nu de a sancționa, în vreun fel, anumite politici legislative considerate, eventual, de natură a afecta calitatea legii (a se vedea Decizia nr. 34 din 24 mai 2021, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 7 iulie 2021, paragraful 80).

78. În consecință, sesizarea trebuie să ducă la interpretarea *in abstracto* a unor dispoziții legale determinate, iar nu la rezolvarea unor chestiuni ce țin de particularitățile cauzei.

79. În raport cu obiectul sesizării, se reține că din punctele de vedere și jurisprudența transmise de către instanțele naționale rezultă că sintagma „din partea unei alte persoane”, utilizată de art. 12 alin. (1) din Legea nr. 26/2024, în ceea ce privește posibilitatea emiterii ordinului de protecție împotriva unei persoane față de care a fost instituită măsura de ocrotire a tutelei speciale, respectiv a unei persoane lipsite de capacitate de exercițiu, poate fi considerată a fi susceptibilă de interpretări diferite, chestiunea de drept evidențiată comportând un grad de dificultate aparent ridicat.

80. Astfel, se reține că au fost exprimate puncte de vedere teoretice și au fost depuse hotărâri judecătorești din care se desprind două orientări contrare cu privire la interpretarea art. 12 alin. (1) din Legea nr. 26/2024, unele instanțe apreciind că ordinul de protecție poate fi emis cu privire la o persoană față de care a fost instituită măsura de ocrotire a tutelei speciale, respectiv la o persoană lipsită de capacitate de exercițiu, în timp ce altele, dimpotrivă, au apreciat că o asemenea măsură nu poate fi dispusă.

81. De asemenea, se constată că actul normativ ale cărui prevederi sunt supuse analizei este intrat în vigoare relativ recent, iar hotărârile judecătorești pronunțate în acest nou cadru sunt, încă, insuficiente pentru a se considera că au dus la consolidarea unor orientări, acestea aflându-se într-un stadiu incipient, ceea ce face să fie îndeplinită și condiția noutății problemei de drept.

82. Totodată, asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o decizie de unificare a practicii judiciare, iar problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, devenind actuală cerința de a se da o rezolvare de principiu modului de interpretare și aplicare a normelor de drept analizate.

83. În schimb, de dezlegarea acestei chestiuni de drept nu depinde soluționarea, pe fond, a cauzei aflate pe rolul instanței de trimitere.

84. În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reliefat, în mod constant, că procedura hotărârii prealabile poate să aibă ca obiect o normă de drept material sau o normă de drept procedural, sesizarea fiind admisibilă dacă interpretarea pe care

o va da instanța supremă produce consecințe juridice de natură să determine soluționarea, pe fond, a cauzei (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 73 din 16 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 914 din 22 noiembrie 2017, paragraful 51; Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 17 iulie 2018, paragraful 138).

85. În litigiul în care a fost dispusă sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, instanța a fost investită cu o cerere de emitere a unui ordin de protecție, în temeiul Legii nr. 26/2024, împotriva pârâtului, prin Sentința civilă nr. 8.679 din 5 decembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 9.931/196/2024 al Judecătoriei Brăila, rămasă definitivă la 20 ianuarie 2025, prin neapelare, fiind instituită măsura tutelei speciale pe o durată de 5 ani.

86. Prima instanță a admis, în parte, cererea, dispunând obligarea pârâtului la păstrarea unei distanțe minime de 3 m față de victima reclamantă, precum și față de sora acesteia, fiind respinsă, în rest, cererea, ca neîntemeiată.

87. Astfel, în motivarea sentinței s-a reținut că probele administrate în cauză dovedesc comportamentul agresiv al pârâtului, ce se circumscrie întocmai noțiunii de acte de violență, astfel cum aceasta este reglementată de prevederile art. 1 din Legea nr. 26/2024, iar situația de fapt rezultată creează o prezumție privind starea de teamă în care se află reclamanta.

88. Totodată, instanța a constatat, la termenul din 16 ianuarie 2026, *ex propriis sensibus*, că pârâtul, prin comportamentul său, i-a creat reclamantei o stare de profundă temere.

89. Corelând mijloacele de probă administrate în cauză, a concluzionat că se poate contura presupunerea rezonabilă că integritatea fizică și psihică a reclamantei este pusă în pericol.

90. Înlăturând apărările pârâtului, prin care acesta a invocat împrejurarea că sora reclamantei este cea care întreține relații tensionate, însă cu reclamanta nu se află în conflict, prima instanță a apreciat că această circumstanță nu exclude nevoia de intervenție a statului în vederea ocrotirii reclamantei, având în vedere și proba materială cu înregistrarea audio-video din care a reieșit că pârâtul a transmis amenințări părții adverse, prin intermediul surorii sale.

91. Ca atare, a constatat că reclamanta se află într-o situație de vulnerabilitate, care impune protecția prin mijloace legale specifice, existând riscul real ca acest conflict să escaladeze în lipsa unei intervenții judiciare ferme, atitudinea pârâtului, ce s-a manifestat printr-o conduită violentă verbal, dovedită, conducând la concluzia că emiterea ordinului de protecție este nu doar justificată, ci și necesară.

92. Prin urmare, soluția a fost pronunțată în considerarea îndeplinirii condiției impuse de art. 12 alin. (1) din Legea nr. 26/2024, referitoare la existența stării de pericol în care se află reclamanta, stare generată de actele săvârșite de pârât, care au fost apreciate a fi acte de violență, de natura celor la care se referă art. 1 din același act normativ.

93. Împotriva acestei sentințe pârâtul a declarat apel, solicitând admiterea căii de atac promovate, schimbarea, în tot, a sentinței apelate și respingerea cererii de emitere a ordinului de protecție.

94. Astfel, a apreciat că se impune reevaluarea situației de fapt reținute prin sentință, precizând că nu se face vinovat de aceasta și afirmând că nu a comis niciun act de violență împotriva reclamantei și nu i-a adresat nicio amenințare, cererea de chemare în judecată având, în realitate, conotații rasiale, dată fiind originea romă pe care o are pârâtul.

95. Efectul devolutiv al apelului determină rejudecarea fondului cauzei, atât în fapt, cât și în drept, de către o instanță superioară, însă acesta este limitat de principiile *tantum devolutum quantum iudicatum* (ce s-a judecat la prima instanță) și *tantum devolutum quantum appellatum* (ce s-a atacat),

instanța de apel fiind ținută a verifica hotărârea în limitele criticilor formulate.

96. Or, în speță, pârâtul nu s-a apărat în fața primei instanțe prin invocarea faptului că împotriva sa nu poate fi emis un ordin de protecție, întrucât, în ceea ce îl privește, a fost instituită măsura tutelei speciale, o atare susținere nefiind formulată nici prin cererea de apel.

97. Prin urmare, instanța de apel nu este investită a tranșa dacă acțiunea reclamantei poate fi admisă în raport cu situația particulară în care se află pârâtul (instituirea în privința sa a măsurii tutelei speciale), ci dacă, față de probele administrate în cauză, situația de fapt a fost corect stabilită, respectiv dacă pârâtul a săvârșit acte dintre cele enumerate la art. 1 alin. (1) din actul normativ anterior menționat: „(1) În sensul prezentei legi, prin *acte de violență* se înțelege: a) orice lovire sau act de violență cauzator de suferințe fizice; b) orice act de violență de natură sexuală; c) amenințarea unei persoane cu săvârșirea unei infracțiuni sau a unei fapte păgubitoare ilicite îndreptate împotriva sa ori a altei persoane, dacă este de natură să îi producă o stare de temere; d) fapta repetată de urmărire a unei persoane, fără drept sau fără un interes legitim, ori de supraveghere a locuinței, a locului de muncă sau a altor locuri frecventate de către aceasta ori efectuarea de apeluri telefonice sau a altor tipuri de comunicări prin mijloace de transmitere la distanță care, prin frecvență, conținut sau momentul în care sunt emise, creează temere, precum și alte acțiuni cu efect similar; e) orice act de hărțuire online, mesaje online instigatoare la ură, urmărire online, amenințări online, publicarea neconsensuală de informații și conținut grafic intim, accesul ilegal la comunicații și date private și orice altă formă de utilizare abuzivă a tehnologiei informației și a comunicațiilor cu scopul de a umili, speria, reduce la tăcere victima; f) încercarea de a determina sau determinarea unei persoane prin corupere, prin constrângere ori prin altă faptă cu efect vădit intimidant să nu sesizeze organele de urmărire penală, să nu dea declarații, să își retragă declarațiile, să dea declarații mincinoase ori să nu prezinte probe într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură judiciară; g) orice alte acte de violență fizică sau psihică ce pun în pericol viața, integritatea fizică sau psihică ori libertatea unei persoane.”

98. Așadar, în atare circumstanțe, instanța de trimitere nu se află în situația de a analiza și a statua ea însăși asupra posibilității de emitere a ordinului de protecție împotriva unei persoane cu privire la care a fost instituită măsura de ocrotire a tutelei speciale, respectiv a unei persoane lipsite de capacitate de exercițiu, întrucât, nefiind investită cu un motiv de apel care să vizeze, în mod concret, această chestiune, este ținută de limitele efectului devolutiv al acestei căi de atac, determinate de ceea ce s-a apelat și s-a judecat, conform dispozițiilor art. 477 și 478 din Codul de procedură civilă, urmând să analizeze doar dacă este îndeplinită condiția prevăzută de art. 12 alin. (1) din Legea nr. 26/2024, în raport cu criticile pârâtului care a afirmat că prima instanță a stabilit, în mod greșit, situația de fapt, apreciind că ar fi săvârșit, față de reclamantă, acte dintre cele enumerate la art. 1 din actul normativ anterior menționat.

99. Or, câtă vreme, prin raportare la conținutul concret al criticilor deduse judecății în apel, interpretarea art. 12 alin. (1) din Legea nr. 26/2024, din perspectiva menționată în sesizare, excedează limitelor investirii instanței de trimitere, este evidentă lipsa de legătură dintre chestiunea de drept relevantă și soluționarea, pe fond, a litigiului, eventuala dezlegare a acesteia nefiind de natură a produce un efect concret asupra soluției ce urmează a fi pronunțată de Tribunalul Brăila — Secția I civilă.

100. Prin urmare, chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită prin prima întrebare nu influențează, în mod direct, soluționarea apelului declarat în cauză, nefiind îndeplinită condiția de admisibilitate analizată în precedent.

101. În contextul celor mai sus expuse se apreciază că, în privința primei întrebări ce face obiectul sesizării, nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de lege pentru declanșarea acestui mecanism de unificare a practicii judiciare, situație față de care nici cea de-a doua întrebare nu poate primi un răspuns, o analiză a acesteia impunându-se doar în măsura în care s-ar fi procedat la o dezlegare pe fond asupra primei chestiuni, iar răspunsul ar fi fost unul afirmativ.

102. În concluzie, nefiind îndeplinite, concomitent, toate condițiile legale de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, mecanismul de unificare a practicii judiciare prin pronunțarea unei hotărâri prealabile nu poate fi activat cu privire la întrebările adresate de către Tribunalul Brăila — Secția I civilă.

ÎN ALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Brăila — Secția I civilă în Dosarul nr. 374/196/2026, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

Interpretarea dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 26/2024 privind ordinul de protecție, cu modificările și completările ulterioare, respectiv dacă sintagma „din partea unei alte persoane”, utilizată de textul de lege, poate viza și persoane față de care a fost instituită măsura de ocrotire a tutelei speciale, respectiv persoane lipsite de capacitate de exercițiu?

În caz afirmativ, în ce condiții poate fi emis un ordin de protecție față de o asemenea persoană?

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 18 mai 2026.

PREȘEDINTELE SECȚIEI I CIVILE

ELENA CARMEN POPOIAG

Magistrat-asistent-șef,
Marina Daniela Ungureanu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

